

Дело C-469/19**Резюме на преюдициалното запитване съгласно член 98, параграф 1 от
Процедурния правилник на Съда****Дата на постъпване в Съда:**

19 юни 2019 г.

Запитваща юрисдикция:

Bundesgerichtshof (Германия)

Дата на акта за преюдициално запитване:

14 май 2019 г.

Заявител и жалбоподател:

All in One Star Ltd

Предмет на главното производство

Жалба срещу отказа за вписване на клон на установено в Обединеното кралство дружество в германския търговски регистър, която се основава на обстоятелството, че в заявлението за регистрация на клона в търговския регистър не е посочен размерът на уставния капитал на дружеството, а също така не е декларирано, че е получена информация относно неограничено действащото задължение за предоставяне на информация на съда, предвидено в германското законодателство.

Предмет и правно основание на преюдициалното запитване

Предмет: тълкуване на член 30 от Директива (ЕС) 2017/1132 на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2017 година относно някои аспекти на дружественото право, както и на членове 49 и 54 ДФЕС

Правно основание: член 267 ДФЕС

Преюдициални въпроси

1. Допуска ли член 30 от Директива (ЕС) 2017/1132 национална правна уредба, според която за вписването на клон на дружество с ограничена

отговорност със седалище в друга държава членка в търговския регистър е необходимо да се посочи размерът на уставния капитал или сходна капиталова стойност?

2. а) Допуска ли член 30 от Директива (ЕС) 2017/1132 национална правна уредба, според която при подаване на заявление за вписване на клон на дружество с ограничена отговорност със седалище в друга държава членка в търговския регистър управителят на дружеството следва да декларира, че в негово лице не е налице обстоятелство, което съгласно националното право не допуска назначаването, под формата на съдебна или административна забрана за упражняване на професия, като забраната изцяло или частично съвпада с предмета на дейност на дружеството, или под формата на влязла в сила осъдителна присъда във връзка с някои престъпления, и че е бил информиран от нотариус, от представител на сходна юридическа професия или от консулски служител относно неограниченото му задължение за предоставяне на информация на съда в това отношение?

б) При отрицателен отговор на въпрос 2а:

Допускат ли членове 49 и 54 ДФЕС национална правна уредба, според която управителят на дружеството трябва да подаде такава декларация при подаването на заявление за вписване на клон на дружество с ограничена отговорност със седалище в друга държава членка в търговския регистър?

Цитирани разпоредби от правото на Европейския съюз и съдебна практика

ДФЕС, членове 49 и 54;

Директива (ЕС) 2017/1132 на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2017 година относно някои аспекти на дружественото право (ОВ L 169, 2017 г., стр. 46; наричана по-нататък „Директива 2017/1132“), член 30;

Единадесета Директива 89/666/ЕИО на Съвета от 21 декември 1989 година относно изискванията за оповестяване на данни за клонове, открити в една държава членка от някои видове дружества, регулирани от правото на друга държава (ОВ L 395, 1989 г., стр. 36; Специално издание на български език, глава 17, том 1, стр. 100; наричана по-нататък „Директива 89/666“), член 2;

Решение на Съда от 9 март 1999 г., Centros, C-212/97, EU:C:1999:126 (наричано по-нататък „решение Centros“), точка 38;

Решение на Съда от 30 септември 2003 г., Inspire Art, C-167/01, EU:C:2003:512 (наричано по-нататък „решение Inspire Art“), точки 69, 70, 106, 133, 135, 140;

Решение на Съда от 1 юни 2006 г., *innoventif*, C-453/04, EU:C:2006:361 (наричано по-нататък „решение *innoventif*“), точка 33 и сл.

Посочени разпоредби на националното право

Handelsgesetzbuch (Германски търговски кодекс, наричан по-нататък също „HGB“), в действащата от 1 ноември 2008 г. редакция (Закон от 23 октомври 2008 г., BGBl. I, стр. 2026), §§ 13e и 13g;

Gesetz betreffend die Gesellschaften mit beschränkter Haftung (Германски закон относно дружествата с ограничена отговорност, наричан по-нататък също „GmbHG“), в действащата от 1 ноември 2008 г. редакция (Закон от 23 октомври 2008 г., BGBl. I, стр. 2026), §§ 6, 8, 10 и 82;

Gesetz über das Zentralregister und das Erziehungsregister (Германски закон за централния регистър и за регистъра за възпитателни мерки, наричан по-нататък „BZRG“), в действащата от 29 юли 2017 г. редакция (Закон от 18 юли 2017 г., BGBl. I, стр. 2732), §§ 41 и 53.

Кратко представяне на фактическата обстановка и на производството

- 1 Дружеството All in One Star Ltd. (наричано по-нататък „All in One Star“) е вписано на 30 октомври 2013 г. в търговския регистър на Камарата на дружествата (Companies House) за Англия и Уелс в Кардиф като частно дружество с ограничена отговорност („company limited by shares“) със седалище по устав в Great Bookham (Обединено кралство). През март 2014 г. това дружество подава заявление за регистрация на свой клон в търговския регистър на Amtsgericht – Registergericht – Frankfurt am Main (Районен (регистърен) съд, Франкфурт на Майн) (Германия). Регистърният съд уведомява All in One Star, че не може да разреши регистрацията, *inter alia*, по следните причини: не бил посочен размерът на уставния капитал на All in One Star, както се изисквало съгласно разпоредбите на § 13g, параграф 3 от HGB във връзка с § 10, параграф 1, първо изречение от GmbHG. Освен това *управителят* и единствен съдружник в All in One Star в заявлението действително уверявал, че в негово лице не е налице обстоятелство, което съгласно § 6, второ изречение, точка 2 и точка 3, трето изречение от GmbHG не допуска назначаването му в органа на дружеството, но не и че е бил информиран относно неограниченото му задължение за предоставяне на информация на съда в това отношение, както се изисква по § 13g, параграф 1, параграф 2, второ изречение от HGB във връзка с § 8, параграф 3 от GmbHG.
- 2 Oberlandesgericht (Висш областен съд) отхвърля жалбата на All in One Star срещу посочените от регистърния съд несъответствия. All in One Star обжалва решението на Oberlandesgericht пред запитващата юрисдикция.

Кратко представяне на мотивите на преюдициалното запитване

По първия преюдициален въпрос

- 3 Възниква въпросът дали предвиденото в действащото германско законодателство задължение на All in One Star при регистрирането на своя клон да посочи размера на уставния си капитал или на сходна капиталова стойност съответства на член 30 от Директива 2017/1132.
- 4 Обстоятелството, че Директива 2017/1132 влиза в сила едва на 20 юли 2017 г. и следователно едва в хода на производството по обжалване не възпрепятства прилагането ѝ по отношение на регистрацията на клона на All in One Star, тъй като при произнасянето си в производството по обжалване запитващата юрисдикция следва да приложи действащо законодателство.
- 5 Член 30 от Директива 2017/1132 съдържа списък от документи и данни, чието оповестяване може да бъде изискано по отношение на клонове на дружества от други държави членки съгласно правото на държава членка. Оповестяването на размера на уставния капитал или на сходна капиталова стойност не се посочва изрично в член 30 от Директивата, нито сред задължителните за оповестяване документи и данни по параграф 1, нито сред факултативните за оповестяване документи и данни по параграф 2. Това би могло да означава, че съгласно Директивата държавите членки не могат да изискват данни относно уставния капитал за регистрацията на клона.
- 6 Тълкуването в смисъл, че държавите членки нямат такова право, би могло да се подкрепи от обстоятелството, че в решение Inspire Art (точки 69, 70) Съдът е приел по отношение на член 2 от Директива 89/666 (съответстващата по съдържание предшестваща разпоредба на член 30 от Директива 2017/1132), че посоченият там списък от документи и данни за оповестяване е окончателен и държавите членки не могат да предвиждат други документи и данни за оповестяване по отношение на клонове, освен предвидените в Директива 89/666. Тази съдебна практика би трябвало да е приложима и по отношение на непроменената по същество разпоредба на член 30 от Директива 2017/1132.
- 7 Освен това Директива 2017/1132 съдържа изрично задължение както по отношение на самите дружества (член 14, буква д)), така и за регистрацията на клонове на дружества от трети страни, да се оповестява капиталова стойност (член 37, буква е)). Възможно е от това да трябва да се направи изводът, че по отношение на клонове на дружества от държави членки съзнателно не е въведено задължение за оповестяване на капиталова стойност.
- 8 Съображение 18 от Директива 2017/1132 също би могло да се тълкува в смисъл, че за клонове на дружества от държави членки в Директивата

съзнателно не се предвижда дори и факултативно задължение за посочване на данни относно капитала на дружеството, тъй като в рамките на Европейския съюз тази информация може да се получи от регистъра на дружеството в държавата членка.

- 9 Предвид решение *innoventif* (точка 33 и сл.) запитващата юрисдикция обаче е склонна да приеме, че изискването за оповестяване на уставния капитал или на сходна капиталова стойност може да се разглежда като съответстващо на директивата, когато тези данни са съставна част от учредителния акт на дружеството, чието пълно оповестяване може да се изисква по член 30, параграф 2, буква б) от Директива 2017/1132.
- 10 Въз основа на решение *innoventif* може да се изведе, че съответства на Директива 89/666 и на последващите разпоредби на Директива 2017/1132 да се изисква оповестяването на данни или на документ, които, макар да не са изрично посочени във включения в директивата списък на подлежащите на оповестяване данни и документи, са съставна част на някои от тези данни или документи, по-конкретно на посочения в списъка на факултативните оповестявания учредителен акт на дружеството, и поради това при пълното оповестяване на този акт по необходимост трябва също да се оповестят.

По втория преюдициален въпрос

- 11 По отношение на втората критика на регистърния съд, отнасяща се до липсващата декларация на *управителя* на All in One Star, че е бил информиран съгласно § 13g, параграф 1, параграф 2, второ изречение от HGB във връзка с § 8, параграф 3 от GmbHG, на първо място, възниква въпросът дали разпоредбите на Директива 2017/1132 относно задълженията за оповестяване при регистрация на клонове са приложими по отношение на тези данни (въпрос 2а). Ако това не е така, се поставя въпросът дали изискването на такава декларация нарушава свободата на установяване, установена в членове 49 и 54 ДФЕС (въпрос 2б)

По въпрос 2а

- 12 Тъй като в заявлението си за регистрация на клон на *управителят* на All in One Star е декларирал само, че в негово лице не е налице никое от посочените в § 8, параграф 3, първо изречение във връзка с § 6, параграф 2, второ изречение, точки 2 и 3, както и третото изречение от GmbHG лични възпрепятстващи обстоятелства за назначаване, но не и че също така е бил информиран съгласно § 8, параграф 3 от GmbHG относно неговото неограничено задължение за предоставяне на информация, заявлението за регистрация не отговаря на изискванията, уредени в § 13g, параграф 2, второ изречение от HGB във връзка с § 8, параграф 3 от GmbHG.
- 13 Спорно е дали член 30 от Директива 2017/1132 допуска предвиденото в германското национално право задължение да се подаде декларация за

проведеното информиране. Това зависи от обстоятелството дали декларацията, засягаща данни за личната пригодност на управителя на дружеството, изобщо попада в обхвата на Директива 2017/1132.

- 14 Като е въвел в националното право задължението да се декларира, че е проведено информиране, германският законодател е приел, че разпоредбата не е обхваната от действащата към онзи момент Директива 89/666, тъй като в тази директива не се съдържат разпоредби относно пригодността на представител на дружество и тя е ограничена до това да уреди задължение за оповестяване на назначаването, прекратяването на мандата и данни за лицата, упълномощени да представляват дружеството.
- 15 Според запитващата юрисдикция обаче не е въвн от съмнение дали данните относно личната пригодност на управителя са изключени от обхвата на Директива 89/666 и на сега действащата Директива 2017/1132 предвид изчерпателния характер.
- 16 Нито в Директива 89/666, нито в Директива 2017/1132 се съдържа изрично изключение за данни относно личната пригодност на представителите на дружеството. Съгласно член 1 от Директива 2017/1132 предметът ѝ по-скоро обхваща общо мерки, отнасящи се до „изискванията за оповестяване на данни за клонове, открити в една държава членка от някои видове дружества, регулирани от правото на друга държава“. Освен това в съображение 22 от Директива 2017/1132 (както и преди това в съображенията към Директива 89/666) се пояснява, че директивата не засяга изискванията за оповестяване на данни за клоновете съгласно други разпоредби, например на трудовото право във връзка с правото на информация на работниците и на данъчното право, или за статистически цели. За разлика от това в съображенията не се съдържа такова пояснение относно данни за личната пригодност на представителите на дружеството. Тезата, че тези данни не са изключени от обхвата на Директивата, се подкрепя освен това от обстоятелството, че в нея определено се съдържат разпоредби относно оповестяването на лични данни, тъй като съгласно член 30, параграф 1, буква е) от Директива 2017/1132 (съответно член 2, параграф 1, буква д) от Директива 89/666) назначаването, прекратяването на мандата и данните за лицата, упълномощени да представляват клонове на дружества от други държави членки подлежат на оповестяване. Предвид това обстоятелство е спорно дали може да се приеме, че всички останали лични данни, по-специално тези относно личната пригодност на управителя, поначало не попадат в обхвата на Директивата.
- 17 В случай, че задължението за деклариране по § 13g, параграф 2, второ изречение във връзка с § 8, параграф 3 от GmbHG попада в приложното поле на Директива 2017/1132, то това задължение би противоречало на Директивата. Всъщност задължението за подобно деклариране нито попада сред допустимите мерки за оповестяване по член 30 от тази директива, нито пък, за разлика от уставния капитал на дружеството, може да се съдържа в

някои от посочените в Директивата допустими за оповестяване мерки. Тъй като според решение Inspire Art списъкът на подлежащите на оповестяване мерки е окончателен, следователно Директивата не допуска да се изисква такава декларация. Според решение Inspire Art (точка 106) такова нарушение на разпоредбите относно оповестяването не може да бъде обосновано. Това би означавало, че регистърният съд не може да отхвърли подаденото от All in One Star заявление за вписване на това основание.

По въпрос 2б

- 18 В случай че задължението за деклариране по § 13g, параграф 2, второ изречение във връзка с § 8, параграф 3 от GmbHG не попада в приложното поле на Директива 2017/1132, възниква въпросът дали съответства на първичното право, по-конкретно на свободата на установяване, установена в членове 49 и 54 ДФЕС.
- 19 Задължението за деклариране представлява ограничение на гарантираната в членове 49 и 54 свобода на установяване, тъй като без това деклариране не се извършва вписване в търговския регистър, което значи, че вписването е обвързано с допълнителни условия и поради това поне потенциално е затруднено.
- 20 Съгласно практиката на Съда (вж. например решение Inspire Art, точка 133) национални мерки, които могат да пречат или да намалят привлекателността на упражняването на гарантираните от Договора основни свободи, са оправдани при четири строги условия: следва да се прилагат по недискриминационен начин, да са обосновани с императивни съображения от общ интерес, също така да са подходящи за постигането на целта и да не надвишават необходимото за постигане на тази цел.
- 21 Запитващата юрисдикция изпитва съмнение дали тези условия са изпълнени в случая със спорното в главното производство деклариране съгласно § 13g, параграф 1 и параграф 2 от HGB във връзка с § 8, параграф 3 от GmbHG, което се изисква от управители на дружества със седалище в държава членка.
- 22 Действително § 13g, параграф 1 и параграф 2 от HGB във връзка с § 8, параграф 3 от GmbHG се прилага по недискриминационен начин, тъй като управителите на местни дружества също са задължени да подадат такава декларация (§ 8, параграф 3 от GmbHG). Разпоредбата също така служи на императивни съображения от общ интерес, а именно на защитата на кредиторите и на защитата на добросъвестните търговци от неподходящи представители на дружества, тъй като чрез декларирането процедурата във връзка със заявлението за регистрация и тази по проверката се улесняват за регистърният съд поради обстоятелството, че иначе необходимите собствени проучвания на съда относно евентуални пречки за назначаването стават излишни.

- 23 Възможно е обаче разпоредбата да надвишава необходимото за постигането на посочените цели, тъй като управителите на чуждестранното дружество се подлагат на задължение за деклариране, чието неспазване подлежи дори на наказание (§ 82, параграф 1, точка 5 от GmbHG). В това отношение следва да се има предвид, че разпоредбите на § 13g, параграф 2, второ изречение, § 13e, параграф 3, второ изречение от HGB се прилагат и по отношение на всички чуждестранни дружества, които са учредени в чужбина с чуждестранен ръководен персонал и поддържат там основното си място на икономическа дейност. От този кръг от лица не могат да се очакват устойчиви познания за националното правно положение, що се отнася до пречките за назначаване на управители на местни дружества, така че може да се предположи, че чуждестранните управители, които са запознати с правото на държавата по учредяване, само със затруднение биха могли да подадат достоверна декларация дори само по отношение на фактите. Освен това в конкретните случаи чуждестранният управител би следвало да провери дали обстоятелства, които според правния ред на чуждата държава не са възпрепятствали назначаването му за управител, но по германското законодателство могат да доведат до забрана за назначаване. Затова и германският законодател, при транспонирането на Директива 89/666 през 1992/1993 г., все още е изхождал от положение, че разпоредбата на § 8, параграф 3 от GmbHG не е подходяща за управители на чуждестранни дружества и поради това към онзи момент съзнателно се е отказал да наложи това задължение за деклариране и по отношение на чуждестранни дружества.
- 24 Освен това спорната национална разпоредба изглежда необоснована по-специално предвид решение Centros (точка 38). В конкретния случай със задължението за деклариране съгласно § 8, параграф 3 от GmbHG всъщност се цели само превантивно да се гарантира, че националните пречки за назначаване няма да бъдат заобиколени чрез клонове и че лица, които не са подходящи за надлежно изпълнение на търговските дейности, няма да действат на национална територия като представители на дружеството. Следователно тя служи (единствено) на превантивната борба срещу евентуални злоупотреби със свободата на установяване и срещу измами, извършвани от неподходящи според националното законодателство представители на дружеството. Според решение Centros обаче това не може да обоснове отказ на заявлението за регистрация на клон.